

Laki- ja talousvaliokunnan mietintö n:o 11
hallituksen esityksen johdosta katujen kunnossa- ja puhtaanapitoa sekä katumaksua koskevan lainsäädännön muuttamisesta

Eduskunta on 1 päivänä kesäkuuta 1982 lähettänyt laki- ja talousvaliokunnan valmistele-
västi käsiteltäväksi hallituksen edellä mainitun
esityksen n:o 83.

Valiokunta on samassa yhteydessä käsitellyt
seuraavat lakialoitteet:

29.2.1980 lähetetyt ed. Kivitien ym. laki-
aloitteen n:o 93 laiksi kunnalle suoritettavasta
katumaksusta annetun lain 4 §:n muuttamisesta,
ed. Knuuttilan ym. lakialoitteen n:o 94 laiksi
kadun ja eräiden yleisten alueiden kunnossa-
ja puhtaanapidosta annetun lain muuttamisesta,
ed. Knuuttilan ym. lakialoitteen n:o 95 laiksi
kunnalle suoritettavasta katumaksusta annetun
lain 13 §:n muuttamisesta, ed. Tennilän ym.
lakialoitteen n:o 102 laiksi kunnalle suoritetta-
vasta katumaksusta annetun lain muuttamisesta
ja ed. V. Vennamon ym. lakialoitteen n:o 105
laiksi katurasitusten poistamisesta kiinteistöiltä
(kaikki 1980 vp.),

27.2.1981 lähetetyn ed. Ahteen ym. laki-
aloitteen n:o 94 laiksi kunnalle suoritettavasta
katumaksusta annetun lain 13 §:n muuttami-
sesta (1981 vp.),

26.2.1982 lähetetyt ed. Ihmälän ym. laki-
aloitteen n:o 64 laiksi kunnalle suoritettavasta
katumaksusta annetun lain muuttamisesta, ed.
Norrbackin ym. lakialoitteen n:o 66 laiksi kun-
nalle suoritettavasta katumaksusta annetun lain
muuttamisesta, ed. Sillantauksen ym. lakialoi-
teen n:o 69 laiksi kunnalle suoritettavasta ka-
tumaksusta annetun lain kumoamisesta ja ed.
Wahlströmin ym. lakialoitteen n:o 72 laiksi
kunnalle suoritettavasta katumaksusta annetun
lain muuttamisesta,

12.6.1979 lähetetyt ed. Lattulan toivomus-
aloitteen n:o 731 katujen rakentamisesta ja
kunnossapidosta yhteiskunnan varoin ja ed. P.
Vennamon ym. toivomusaloitteen n:o 783 ka-
turasitusten poistamisesta kokonaan kiinteistöil-
tä ja omakotitalonomistajilta (molemmat 1979
vp.),

25.3.1980 lähetetyt ed. Anna-Liisa Jokisen
ym. toivomusaloitteen n:o 344 pientalojen
omistajien katujen puhtaanapitorasituksen huo-
jentamisesta, ed. Leppäsen ym. toivomusaloit-
teen n:o 357 katujen kunnossapitokustannuk-
siin annettavan valtionosuuden korottamisesta
vähävaraisten vapauttamiseksi katumaksusta,
ed. Leppäsen ym. toivomusaloitteen n:o 358
kadun rakentamiskustannukset tonttikaupan yh-
teydessä maksaneen pienkiinteistönomistajan
vapauttamisesta enemmästä maksuvelvollisuu-
desta ja ed. Sillantauksen ym. toivomusaloit-
teen n:o 388 ns. katurasituslainsäädännön
muuttamisesta (kaikki 1980 vp.),

20.3.1981 lähetetyt ed. Niskasen ym. toivo-
musaloitteen n:o 286 kunnalle suoritettavasta
katumaksusta annetun lain muuttamisesta asuin-
kiinteistöjen maksujen alentamiseksi, ed. Nis-
kasan ym. toivomusaloitteen n:o 287 vähäva-
raisten eläkeläisten vapauttamisesta katumak-
sun suorittamisesta ja ed. Tennilän ym. toivo-
musaloitteen n:o 311 kunnalle suoritettavasta
katumaksusta annetun lain kumoamisesta (kaik-
ki 1981 vp.) sekä

19.3.1982 lähetetyt ed. Mattilan ym. toivo-
musaloitteen n:o 298 katumaksulain epäkoh-
tien poistamisesta ja ed. Saarikosken toivomus-
aloitteen n:o 317 katumaksulain epäkohtien
korjaamisesta.

Asiantuntijoina ovat valiokunnassa olleet
kuultavina ylijohtaja Olavi Syrjänen ja vanhem-
pi hallitussihteeri Riitta Rainio sisäasiainminis-
teriöstä, vanhempi hallitussihteeri Pauli Kontti-
nen liikenneministeriöstä, budjettipäällikkö Ju-
hani Korpela valtiovarainministeriöstä, kaupuri-
kimittausinsinööri Antti Siikavirta Suomen
Kaupunkiliitosta, apulaisosastopäällikkö Jukka
Kero Suomen Kunnallislitosta, suunnitteluinsi-
nööri Karl-Gustav Björkell Finlands svenska
kommunförbundet, varatuomari Pekka Arjas-
maa Suomen Kiinteistöliitosta ja puheenjohtaja
Aulis Packalén Suomen Pienkiinteistöliitosta.

Käsittelyään asian valiokunta esittää seuraa-
vaa.

Hallituksen esityksen tarkoituksena on korjata epäkohtia ja puutteita, joita on havaittu sovellettaessa vuoden 1980 alussa voimaan tulleita lakia kadun ja eräiden yleisten alueiden kunnossa- ja puhtaanapidosta sekä lakia kunnalle suoritettavasta katumaksusta.

Katujen kunnossa- ja puhtaanapitovelvollisuus ehdotetaan pysyttäväksi ennallaan. Kunnalla olisi edelleen oikeus ottaa korvausta vastaan huolehtiakseen kiinteistönomistajille kuuluvista kunnossapitotehtävistä. Lakiin ehdotetaan otettavaksi säännös, jolla kunnalle näistä kunnossapitotehtävistä aiheutuneet kustannukset voitaisiin nykyistä tasapuolisemmin jakaa kiinteistönomistajien kesken. Lisäksi kunta voisi hakemuksesta ottaa suorittaakseen kiinteistönomistajalle kuuluvat poikkeuksellisen rasakat kunnossa- ja puhtaanapitotehtävät tai osallistua niistä aiheutuneisiin kustannuksiin.

Muutoksenhakua koskevia säännöksiä ehdotetaan muutettavaksi niin, että ensimmäisenä muutoksenhakuportaina olisi kunnanhallitus, jolle olisi tehtävä oikaisuvaatimus, ja jatkovelvoitukselle asetettaisiin muutoksenhakurajoituksia. Lisäksi esityksessä ehdotetaan selvennettäväksi säännöksiä, jotka koskevat muun muassa kiinteistöjen arvon määrittämistä sekä katumaksun suorittamisvelvollisuuden huojentamista. Kunnan oikeutta myöntää helpotuksia katumaksuun ehdotetaan laajennettavaksi. Lisäksi kunta voisi esityksen mukaan päättää, ettei katumaksulakia vuosina 1982—84 sovellettaisi toteutumattomilla rakennuskaava-alueilla tai niiden yhtenäisillä osilla. Kunnalle ehdotetaan myös uuden 10 a §:n mukaisesti annettavaksi oikeus päättää, että katumaksun määrääminen ja maksunpano voidaan siirtää seuraaviin vuosiin silloin kun maksun määräämisestä ja perimisestä aiheutuvat kustannukset ovat kohtuuttoman suuret katumaksuna perittäviin kustannuksiin verrattuna. Niin ikään laajennetaan sisäasiainministeriön mahdollisuuksia lain 28 §:n nojalla siirtymäkautena päättää katumaksun perimisestä laskennallisesti pienempänä silloin kun maksu kunnan erityisten olosuhteiden johdosta muodostuisi poikkeavan suureksi ja kiinteistölle ilmeisen kohtuuttomaksi.

Lain muutos on tarkoitus saattaa voimaan heti kun eduskunta on sen hyväksynyt, jotta se voitaisiin ottaa huomioon vielä tämän vuoden katumaksuja määrättäessä.

Valiokunta viittaa yksityiskohtien osalta hallituksen esityksen perusteluihin.

Käsitteltävänä oleviin lakialoitteisiin sisältyvät ehdotukset kohdistuvat sekä sellaisiin kysymyksiin, joista myös hallituksen esitykseen sisältyy ehdotuksia, että sellaisiin kysymyksiin, joiden ainakin osittain on edellytettävä tulevan käsitellyksi säännösten kokonaistarkistuksen yhteydessä, jonka valmisteluun on välittömästi ryhdyttävä. Toivomusaloitteisiin sisältyy niin ikään sekä nyt käsiteltävään osittaisuudistukseen että kokonaistarkistukseen liittyviä ehdotuksia. Valiokunta viittaa aloitteiden yksityiskohtien osalta niiden perusteluihin.

Valiokunta toteaa, että hallituksen esitykseen sisältyvät lakiehdotukset ovat säännösten kokonaisuuden kannalta suurelta osin lähinnä lakitekniisiä tarkistus- ja korjaus ehdotuksia, joissa ei puututa säännösten johtaviin periaatteisiin. Ehdotuksiin sisältyy kuitenkin myös sellaisia muutosehdotuksia, jotka Eduskunnan edellyttämällä tavalla poistavat eräitä sellaisia keskeisiä puutteita, joita säännösten käytännön soveltamisessa on ilmennyt. Erityisesti ehdotukset lisäystä harkintavallasta kohtuuttomiksi muodostuvien katumaksujen alentamisesta antavat tarvittavaa joustavuutta lakien soveltamisessa. Kun hallituksen taholta on ilmoitettu, että lakien kokonaistarkistusta varten asetetaan välittömästi toimikunta tai komitea, jonka työn edellytetään valmistuvan vuonna 1983, valiokunta puoltaa hallituksen esitykseen sisältyvien lakiehdotusten hyväksymistä. Valiokunta on ainoastaan tarkistanut katumaksulain johdolausetta.

Valiokunta haluaa kiinnittää edellä sanotun lisäksi huomiota eräisiin lain soveltamiseen liittyviin kysymyksiin.

Hallituksen esityksen perusteluissa katsotaan, että katumaksulain mukaan maksuvelvollisia ovat kaikki ne, jotka omistavat asema- tai rakennuskaava-alueella tontin tai rakennuspaikan tai tälläisenä käytetyn kiinteistön. Maksuvelvollisuuden piirissä olisivat hallituksen esityksen perustelujen mukaan siten myös toteutumattomilla asema- ja rakennuskaava-alueilla sijaitsevat kiinteistöt. Laki- ja talousvaliokunta toteaa tämän johdosta, ettei lain sanamuodosta saa riittävää tukea edellä selostetulle hallituksen esityksen perustelujen mukaiselle aikaisemmasta olennaisesti poikkeavalle tulkinntalle. Aikaisemmat katurasisäisyyssäännökset ovat perustuneet rakennetuista kaduista aiheutuvien kun-

nossa- ja puhtaanapidon ja rakentamisen kustannusten jakamiseen, ei sellaisten katujen, joita ei ole rakennettu eikä ehkä lähitulevaisuudessa aiota rakentaakaan. Tämän vuoksi valiokunta katsoo, että katumaksulain 5 §:n 1 momentin mukaisella kiinteistön kohdalla olevalla ja sen käyttöä palvelemaan tarkoitettulla kadulla tarkoitetaan vain rakennettua tietä tai liikennekelpoista rakennettua tietä. Todettakoon, että uutta katumaksulain 29 §:ää ei ole tarpeen edellä selostetun kannanoton vuoksi poistaa.

Lakiehdotuksen 20 §:ään on uudeksi 2 momentiksi otettu säännös kunnan oikeudesta alentaa kohtuuttomaksi muodostuvaa katumaksua. Kuten aikaisemmin on mainittu, on säännöksen ottamista lakiin pidettävä tarpeen vaatimana riittävän joustavuuden saavuttamiseksi lain toteuttamisessa. Valiokunta toteaa kuitenkin, että hallituksen esityksen perusteluihin otettu esimerkki säännöksen soveltamisalasta (rakennuksen purkaminen) on omiaan johtamaan liian suppeaan tulkintaan. Säännös saat-
taa valiokunnan käsityksen mukaan soveltua esimerkiksi sellaisiin tapauksiin, joissa maksun suuruus on kiinteistön tosiasialliseen käyttöasteeseen nähden ilmeisen kohtuuton ja sellaiseen tapaukseen, jossa kiinteistön omistaja tai haltija osallistuu yksityistielain mukaisiin kustannuksiin sellaisessa määrin, että katumaksu muodostuu ilmeisen kohtuuttomaksi.

Katumaksulakia säädettäessä arvioitiin silloin käytettävissä olleiden laskelmien pohjalta, että katumaksuprosentti tulisi kunnittain vaihtelevan noin 0,3 prosentista 1,0 prosenttiin. Vuonna 1981 katumaksuprosentti vaihteli kuitenkin 0,01 prosentista 1,99 prosenttiin keskimääräisen prosentin ollessa 0,42 prosenttia. Näin ollen on katumaksuprosentti saattanut muodostua kohtuuttomaksi tavalla, jota ei lakia säädettäessä ole edellytetty. Valiokunnan mielestä nämä poikkeuksellisen korkean katumaksuprosentin tapaukset, joita kokonaisuuteen nähden saadun selvityksen perusteella on ollut varsin vähän, voidaan asianmukaisemmin järjestää niin, että lakiin otettaisiin säännös harkinnanvaraisen valtionavun myöntämisestä asianomaisille kunnille tulo- ja menoarvion puitteissa.

Puoltaessaan viime syksynä lakiehdotuksen hyväksymistä, joka koski katumaksujen maksuunpanon siirtämistä vuoden 1981 loppuun, laki- ja talousvaliokunta muun muassa edellytti, että hallitus antaa viipymättä esityksen katu-

maksulain muutoksista, muun muassa valtionosuuden korottamisesta. Asian laajuuteen ja merkitykseen nähden voidaan valtionosuuskysymysten käsittely siirtää kiireellisenä suoritettavan katumaksusäännösten kokonaistarkistuksen yhteyteen, mutta valiokunta toteaa, että selvityksiä asiassa olisi jo tässä vaiheessa ollut asiaa koskevan ehdotusten tekemiseen. Joka tapauksessa valiokunta haluaa korostaa, että se pitää valtionosuuden lisäämistä kunnille välttämättömänä. Valiokunnan saaman selvityksen mukaan valtionosuuden määrä on ollut vuonna 1980 1,2 prosenttia kuntien katumaksulain mukaisista kadun rakentamis- ja kunnossapitokustannuksista, jota määrää ei voida pitää riittävänä huomioon ottaen muun muassa valtion tieliikenteeltä saamat tulot. Tähän liittyen on myös todettava, että katumaksulain nyt toteutettava 25 §:n muutos katumaksun perimisestä kahtena kolmasosana vuosina 1982—84 jää näin lisärasituksena kuntien vastattavaksi. Saadun selvityksen mukaan muutosehdotuksen vaikutus tässä suhteessa voidaan arvioida noin 150 miljoonaksi markaksi vuosina 1983 ja 1984 eli yhteensä noin 300 miljoonaksi markaksi, joka aiheuttaa painetta veroäyrin korottamiseen.

Puoltaessaan lakiehdotusten hyväksymistä valiokunta edellyttää, että katujen kunnossa- ja puhtaanapitoa sekä katumaksua koskevien säännösten kokonaistarkistusta koskevat lakiehdotukset saatetaan kiireellisesti eduskunnan käsiteltäviksi. Valiokunta edellyttää, että annettaviin lakiehdotuksiin sisältyvät säännökset valtionosuuden lisäämisestä. Toimikunnan tai komitean, joka hallituksen esityksen perustelujen mukaan asetetaan laatimaan ehdotusta katumaksulainsäädännön kokonaistarkistuksesta, valiokunta edellyttää saavan työnsä valmiiksi viimeistään vuoden 1983 toukokuun kuluessa.

Koska valiokunta on ottanut käsittelyn pohjaksi hallituksen esitykseen sisältyvät lakiehdotukset, lakialoitteisiin sisältyvät lakiehdotukset samoin kuin toivomusalitteet ehdotetaan hylättäviksi.

Sen perusteella, mitä edellä on esitetty, laki- ja talousvaliokunta kunnioittaen ehdottaa,

että Eduskunta hyväksyisi hallituksen esitykseen sisältyvän ensimmäisen lakiehdotuksen muuttamattomana sekä hyväksyisi toisen lakiehdotuksen näin kuuluvana:

Laki

kunnalle suoritettavasta katumaksusta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan kunnalle suoritettavasta katumaksusta 31 päivänä elokuuta 1978 annetun lain (670/78) 4 §, 5 §:n 3 momentti, 7 §:n 3 momentti, 8 §:n 2 momentti, 9 §:n 2 momentti, 10 §:n 2 momentti, 11, (*poist.*) 16 ja 17 §, 18 §:n 1 momentti, 19 §:n 3 momentti, 23 § sekä 25 §:n 2 momentti ja 28 §,

näistä 23 § sellaisena kuin se on 21 päivänä joulukuuta 1979 annetussa laissa (946/79), sekä

lisätään lakiin uusi 10 a, (*poist.*) 17 a, 17 b, 17 c ja 17 d § sekä 20 §:ään uusi 2 momentti, 25 §:ään uusi 3 momentti sekä lakiin uusi 29 § seuraavasti:

4, 5, 7, 8, 9, 10, 10 a ja 11 §
(Kuten hallituksen esityksessä.)

Erinäiset säännökset

16, 17, 17 a, 17 b, 17 c, 17 d, 18, 19 ja
20 §
(Kuten hallituksen esityksessä.)

Voimaantulo- ja siirtymäsäännökset

23, 25, 28 ja 29 §
(Kuten hallituksen esityksessä.)

—————

Voimaantulosäännös
(Kuten hallituksen esityksessä.)

Samalla valiokunta ehdottaa,

että lakialoitteisiin n:ot 93, 94, 95, 102 ja 105 (kaikki 1980 vp.), n:o 94 (1981 vp.) ja n:ot 64, 66, 69 ja 72 sisältyvät lakiehdotukset hylättäisiin.

Helsingissä 15 päivänä kesäkuuta 1982

Edelleen valiokunta ehdottaa,

että edellä mainitut toivomusaloitteet n:ot 731 ja 783 (molemmat 1979 vp.), n:ot 344, 357, 358 ja 388 (kaikki 1980 vp.), n:ot 286, 287 ja 311 (kaikki 1981 vp.) sekä n:ot 298 ja 317 hylättäisiin.

Asian ratkaisevaan käsittelyyn valiokunnassa ovat ottaneet osaa puheenjohtaja Kaarna, varapuheenjohtaja Raatikainen, jäsenet Grönholm, Hietala, Ihamäki, A.-L. Jokinen, Löyttyniemi,

Malm, Paakkinen, Pekonen, Perho, Pihlajamäki, Pohjala, Salminen, Tapiola ja Vähäkangas sekä varajäsen Fred.

Vastalause

Hallitus esittää jälleen kerran vuoden 1980 alusta voimaan tulleiden ns. katurasisituskäytöslakien muuttamista eräiltä osin. Esitystä voidaan siinänsä pitää pääosin myönteisenä, vaikka se ei tuokaan muutoksia keskeisimpiin katumaksulain ongelmakohtiin eli katumaksujen määrätymisperusteisiin eikä valtion mukanaoloon kadunpitomenoissa.

Hallitus on esityksensä perusteluissa todennut, että sisäasiainministeriön tarkoituksena on asettaa toimikunta laatimaan ehdotus katumaksulainsäädännön kokonaistarkistuksesta. Hallitus ennakoii, että toimikunnan ehdotukset voidaan toteuttaa vuoteen 1985 mennessä. Tällä aikamäärällä hallitus tunnustaa sen tosiasian, että katurasisituslait sisältävät todella suuria epäkohtia. Kokoomus esittikin vuoden 1982 valtiopäivien alussa lakialoitteen katumaksulain kumoamiseksi. Kokoomus on edelleen sitä mieltä, että katumaksulain kumoaminen olisi tässä vaiheessa paras ratkaisu. Toisaalta yksityiskohtien osalta kokoomus kannattaa pääosin niitä pieniä parannusesityksiä, joita hallitus nyt esittää.

Hallitus ei esitä katumaksulain 5 §:n 1 momenttiin muutosta. Käytännössä on kuitenkin ilmennyt epäselvyyksiä ja tulkintavaikeuksia asianomaisen säännöksen soveltamisessa. Tämän vuoksi esitämme 5 §:n 1 momenttiin liittäväksi sanan rakennetun, jolloin edellä mainittuja ongelmia ei enää syntyisi eikä katumaksua voitaisi määrätä kiinteistöille, jotka ovat ei-rakennetun kadun varrella.

Katurasisituslakeja vuonna 1978 säädettäessä esitettiin vaatimus siitä, ettei kadun rakentamis- ja kunnossapitokustannuksista perittävää katumaksusta saa muodostua uutta veroa ja että kiinteistöjen omistajien maksettavaksi tulevat kokonaiskustannukset eivät saa muodostua olennaisesti suuremmiksi kuin lakiesityksen käsittelyajankohdan mukaiset maksut olivat. Kuitenkin pian lakien voimaantulon jälkeen voitiin havaita, että katumaksulaki aiheutti kohtuuttomia lisärasituksia. Maksut

ovat nousseet huomattavasti entiseen käytäntöön verrattuna ja muodostuneet kaikesta huolimatta veronluonteisiksi maksuiksi. Katumaksut ovat lisänneet välittömästi kansalaisten asu-
miskustannuksia ja tuoneet kiinteistönomistajille lisärasitteita.

Hallituksen esitystä voitaisiin parantaa ja nykyistä tilanetta jossain määrin helpottaa katumaksulain säätämisen yhteydessä esitettyyn kohtuullisuusvaatimuksen suuntaan siten, että katumaksu määrättäisiin yhdeksi kolmasosaksi katumaksulain säännösten mukaan lasketusta katumaksusta myös vuosina 1982 ja 1983, koska valiokunnan mietintöön sisältyy velvoite asetettavan toimikunnan työn loppuun saattamiseksi vuonna 1983. Tämän vuoksi voimaantulo- ja siirtymäsäännöksiin tulisi tehdä mainitut muutokset.

Hallitus esittää muutoksenhakuoikeuden rajoittamista ja tekee sen riippuvaiseksi muutoksenhaun kohteena olevan maksun markkamäärästä. Tällainen rajoitus lisää katumaksuvelvoitteen eriarvoisuutta, ja etenkin pienikiinteistöjen omistajat, joita katumaksu suhteellisesti tarkasteltuna muutoinkin eniten rasittaa, kärsivät kiellosta kohtuuttomasti. Näin ollen rajoitukset on syytä poistaa.

Ehdotuksen 29 §:ään sisältyy säännös siitä, milloin kunnanvaltuustolla on oikeus päättää, ettei katumaksulakia vuosina 1982—84 sovelleta. Soveltamatta jättäminen olisi mahdollista vain säännöksen tarkoittamilla rakennuskaava-alueilla. Tämä tarkoittaa sitä, ettei lain soveltamatta jättäminen olisi mahdollista lainkaan kaupunkikunnissa. Katsomme, ettei kaupunkikuntien poissulkeminen säännöksen piiristä ole perusteltua, joten esitämme säännökseen tarpeelliset muutokset.

Edellä olevan perusteella ehdotamme kunnioittaen,

että hallituksen esitykseen sisältyvä toinen lakiehdotus hyväksyttäisiin näin kuuluvana:

Laki

kunnalle suoritettavasta katumaksusta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan kunnalle suoritettavasta katumaksusta 31 päivänä elokuuta 1978 annetun lain (670/78) 4 §, 5 §:n 1 ja 3 momentti, 7 §:n 3 momentti, 8 §:n 2 momentti, 9 §:n 2 momentti, 10 §:n 2 momentti, 11, 16 ja 17 §, 18 §:n 1 momentti, 19 §:n 3 momentti, 23 § sekä 25 §:n 2 momentti ja 28 §,

näistä 23 § sellaisena kuin se on 21 päivänä joulukuuta 1979 annetussa laissa (946/79), sekä

lisätään lakiin uusi 10 a, 17 a, 17 b, 17 c ja 17 d § sekä 20 §:ään uusi 2 momentti, 25 §:ään uusi 3 momentti sekä lakiin uusi 29 § seuraavasti:

4 §

(Kuten valiokunnan mietinnössä.)

5 §

Kiinteistöt jaetaan kiinteistön kohdalla olevan, sen käyttöä palvelemaan tarkoitettun *rakennetun* kadun laadun perusteella kolmeen maksuluokkaan:

I kiinteistö, jonka kohdalla oleva katu on rakennettu vahvistetun katupiirustuksen mukaisesti ja on kestopäällystetty;

II kiinteistö, jonka kohdalla oleva katu on rakennettu vahvistetun katupiirustuksen mukaisesti, mutta ei ole kestopäällystetty; sekä

III muut kiinteistöt.

(3 mom. kuten valiokunnan mietinnössä.)

7—16 §

(Kuten valiokunnan mietinnössä.)

17 a §

(1 mom. kuten valiokunnan mietinnössä.)
(Poist.)

17 b §

(1 mom. kuten valiokunnan mietinnössä.)
(Poist.)

17 c—23 §

(Kuten valiokunnan mietinnössä.)

23 §

Katumaksu määrätään *vuosina* 1981—83 yhdeksi kolmasosaksi ja *vuonna* 1984 kahdeksi kolmasosaksi lain muiden säännösten mukaan lasketusta katumaksusta.

(3 mom. kuten valiokunnan mietinnössä.)

29 §

Kunnanvaltuusto voi päättää, ettei tätä lakia ole vuosina 1982—84 sovellettava sellaisella *asemakaava- tai* rakennuskaava-alueella taikka *tällaisen alueen* yhtenäisellä osalla, jolla on vain vähäisiä rakennuksia ja jolla ei ole kaavan mukaiseen rakentamiseen soveltuvaa tiestöä. Sama koskee *asemakaava- tai* rakennuskaava-alueita, jonka kaava on päätetty kumota.

Helsingissä 15 päivänä kesäkuuta 1982

Toivo T. Pohjala
Pekka Löytyniemi

Jorma Fred
Heikki Perho

Timo Ihamäki